ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοά Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ 31-534
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα: 22-711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ετησία	Δρ. 720	Ετησία	£ 2.0.0
Εξάμηνος	» 360	Εξάμηνος	» 1.5.0
Τρίμηνος	» 180	Αμερικής	$ 12

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΙΓ'-ΑΡ 13-104

ΔΕΥΤΕΡΑ
14
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1938
Ανατολή ήλίου 7.18'—Δύσις 6.01"
Αὐξεντίου, Μάρωνος τῶν ὁσίων

Η ΑΝΗΣΥΧΟΣ ΕΥΡΩΠΗ

Ο ἐπίσημον βρεταννικὴν ἀνακοίνωσιν, τὸ ἐφετεινὸν ταξίδιον τῶν Βασιλέων τῆς Ἀγγλίας εἰς τὴν Ἰνδίας ἀναβάλλεται, λόγῳ τῆς ἐκτεταγμένης καταστάσεως τῆς Ἀπω Ἀνατολῆς, ἡ ὁποία δὲν ἐπιτρέπει τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ Βρεττανοῦ Μονάρχου ἀπὸ τὴν μητρόπολιν.

Τὸ γεγονὸς αὐτὸ χαρακτηρίζει ἀκριβῶς τὰ ἐπισφαλὲς τῆς εὐρωπαϊκῆς καταστάσεως. Κατ' ἐξοχὴν ἀσταθὲς εἶναι, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας ἀναβάλλει τὴν στέψιν τῶν, ἐπιστρατεύεται τὰς Ἰνδίας διὰ νὰ ἐπιβάλῃ τὴν ἀπόλυτον ἐξουσίαν τῶν ἀποικιακῶν κυβερνήσεων τῆς Ἰνδίας, τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ἀγανακτήσεως τῶν Ἰνδῶν ὑπηρεσιῶν. Καὶ μόνον αἰτία σοβαρὰ ἐστὶν εἶναι δυνατὸν ν' ἀναστείλῃ τὴν συμπλήρωσιν αὐτῆς τῶν ἐκδόσεων τελετῶν ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ των.

Ἡ πράγματι ἡ Εὐρώπη οὐδέποτε ἐδιήνυσε κρισιμωτέραν περίοδον ἀπὸ τὴν σημερινὴν, ἀπὸ τὴν ἐποχὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐτερμάτισε ὁ Παγκόσμιος πόλεμος καὶ ἐπιτυμένη ἀνθρωπότης ἤλπιζε ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν περιόδου εἰρήνης καὶ γενικῆς εὐημερίας. Οἱ λαοί της κλυδωνίζονται ἀπὸ καιροῦ εἰς μίαν ἄλλην ἀβοχον πλημμυρίδα καὶ ἄμμον ἐλπίδων καὶ ἀνησυχιῶν. Οἱ κατευνάζεται ἡ νευρικότης ἀπὸ μίας ἐνὸς ζητήματος, ἄλλο ἀνίπτει σοβαρώτερον καὶ ἀπὸ ἀκόμη ἤδη ἡ ἀνήσυχος αὐτὴ κατάστασις ἐπὶ πολλὰς χρονίας καὶ κατάστασις. Τὸ Μεσογειακὸν, τὸ Μεσογειακὸν, ἡ κρίσις τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἀντιθέσεις καὶ ἀντιμαχίαι ἐπὶ τῶν ὑπερβαινόντα σύνορα τῆς Εὐρώπης ζητοῦν, κρατοῦν εἰς συνεχῆ δοκιμασίαν τὴν προσοχὴν κρατῶν καὶ κυβερνήσεων καὶ οἰκονομοδότων. Ὁ,τι δὲ κυρίως χαρακτηρίζει αὐτὴν τὴν κατάστασιν εἶναι τὸ βεβαιότης τῆς αὔριον καὶ ἡ ὁλοένα αὐξανομένη ἔντασις τῶν διεξαγομένων ἐξοπλισμῶν.

Οἱ ἐξοπλισμοὶ αὐτοὶ, δικαιολογοῦνται, βέβαια, ἐκ τῆς ἀνάγκης τῆς ἐνισχύσεως τῆς ἀμύνης τῶν ἀδύνατων χωρῶν. Ἀλλ' ἡ ἀνάγκη ἐκπηγάζει ἀπὸ ἀμοιβαίαν ἀπιστίαν τῶν Δυνάμεων, οἱ δὲ ἐξοπλισμοὶ ὁλονὲν ἐξοπλισμοὶ ἐνεργοῦνται ὡς ἄμεσον ἀποτέλεσμα τὴν ἀπέρω ἐπίτασίν των. Ἡ Ἀγγλία ἡ ὁποία εἶχε, μέχρι πρὸ διετίας παραμελήσει τὸν ἐξοπλισμόν, ἐπείθεν ὡς ἡ πρώτη ὀξεῖα ἐκδήλωσις τοῦ Μεσογειακοῦ κατέστη ἐμφανὲς ὅτι εἶχεν ὑστερήθη. Ἀρχίσεν ἀποφασιστικῶς νὰ ἐνισχύῃ σημαντικώτατα τοὺς ἐξοπλισμούς της. Ναυπηγήσεις εἰς βαρυτέρας μονάδας ἐπρωτοφανῆ μέχρι τοῦδε συνεχίζονται, ὁ στρατός της μηχανοποιεῖται γενικῶς, ἡ ἀεροπορία της πολλαπλασιάζεται. Τὰ ἐργοστάσια αὐτοκινήτων θὰ δύνανται νὰ μετατραποῦν εἰς ἐργοστάσια ἀεροπλάνων ἱκανὰ νὰ κατασκευάσουν 20 χιλιάδας ἀεροπλάνα καὶ ὑδροπλάνα εἰς περίπτωσιν πολέμου. Καί, ἄν τὸ Τόκιο ἀπορρίψῃ τὴν πρότασίν της ὅπως ἐπέλθῃ συμφωνία διὰ τὸν περιορισμὸν τῶν ἐξοπλισμῶν, ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις θὰ ἀναλάβῃ τὴν ναυπήγησιν καταδρομικῶν ἄνω τῶν 12 χιλιάδων τόνων.

Περὶ ὅλων τούτων ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἑτοιμάζει μίαν Λευκὴν Βίβλον, προκειμένου νὰ εἶνε καλῶς ἐπὶ τοῦ ζητήματος πληροφορημένη ἡ κοινὴ γνώμη τῆς Μεγάλης Βρετανίας ὅταν, κατὰ τὰς προσεχεῖς ἡμέρας, διεξαχθῇ εἰς τὴν βουλὴν τῶν Κοινοτήτων συζήτησις διὰ τὰς δαπάνας ποὺ θὰ ἀπαιτηθοῦν διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἐξοπλισμῶν. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι δὲν ἀπέλιπον ἀκόμη τοὺς Ἀγγλους πολιτικοὺς αἱ ἐλπίδες διὰ μίαν συμφωνίαν γενικωτέραν πρὸς χαλάρωσιν, τοὐλάχιστον, τῶν τεραστίων αὐτῶν ἐξοπλισμῶν, ἀλλ' αἱ ἐλπίδες αὐταὶ δὲν φαίνονται προωρισμέναι νὰ πραγματοποιηθοῦν. Καὶ ὁ Ἴλιγγος τῶν ἐξοπλισμῶν θὰ συνεχισθῇ, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ἐπιτείνων καὶ αὐτὸς τὴν γενικὴν ἀνησυχίαν.

Μία ἄλλη, συναφὴς αἰτία μεγάλων ἀνησυχιῶν ἀνὰ τὴν Εὐρώπην εἶνε ἡ γενικὴ οἰκονομικὴ κατάστασις, ἡ ὁποία ἀπασχολεῖ ἤδη ζωηρότατα τὰς κυβερνήσεις ἑνίων μεγάλων Δυνάμεων. Οἱ τεράστιοι ἐξοπλισμοὶ ἀπομυζοῦν τὴν οἰκονομικὴν δύναμιν τῶν μεγάλων χωρῶν καὶ ἡ πρό τινος δημοσιευθεῖσα ἔκθεσις τοῦ Βέλγου πρώην πρωθυπουργοῦ κ. Βάν Ζέελαντ εἶνε λίαν κατηγορηματικὴ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου. Αἱ κολοσσιαῖαι δαπάναι διὰ τοὺς ἐξοπλισμοὺς ἔχουν ὡς ἄφευκτον ἀποτέλεσμα τὴν βαθμιαίαν ὑποβίβασιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου καὶ εἶνε ἄξιον πολλῆς προσοχῆς τὸ συμπέρασμα τοῦ Βέλγου διαπρεποῦς οἰκονομολόγου ὅτι ἐπείγει μία συνεννόησις ὅλων τῶν μεγάλων κρατῶν πρὸς ἐπιδίωξιν μιᾶς οἰκονομικῆς ἀναλήψεως «διὰ νὰ μὴ ἀφεθοῦν αἱ δυνάμεις τοῦ θανάτου νὰ νικήσουν τὴν Εὐρώπην».

Ἡ διαπίστωσις τῆς κρισιμότητος τῆς εὐρωπαϊκῆς καταστάσεως εἶνε γνωστή. Καὶ διερωτᾶται κανεὶς, πῶς θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ μὴ πεισθοῦν, τέλος, ὅλοι οἱ ὑπεύθυνοι ἡγέται τῶν μεγάλων κρατῶν νὰ συνεννοηθοῦν διὰ ν' ἀποτρέψουν μίαν ἀνεπανόρθωτον ἐπιδείνωσίν της, ἡ ὁποία θὰ ἦτο δι' ὅλους ἀνεξαιρέτως καταστρεπτική.

Καλλιτεχνικὰ καὶ φιλολογικὰ ζητήματα

Δύο μορφὲς τῆς κριτικῆς: Κατάφαση, Ἄρνηση

Ἀπὸ αὐτὴ ἐδῶ τὴ στήλη μιλήσαμε πολλὲς μέρες γιὰ τὶς δυὸ μοιραῖες «ἐκτροπὲς», ποὺ παρουσιάζει ἡ κριτικὴ σὲ κάθε χώρα ὅπου ὑπάρχει μιὰ κάπως ἔντονη πνευματικὴ ζωή, ποὺ διαφοροποιεῖται σὲ ἀντίθετες αἰσθητικὲς σχολές.

Αὐτὲς τὶς ἐκτροπὲς καταντάει ἡ κριτικὴ τῶν ἄκρων.

Μὲ τὴν ἐξέλιξη τῆς τέχνης ν' ἀλλάζουνε οἱ τέχνες περιεχόμενο καὶ μορφὴ καὶ σκοποὺς. Κι' ἡ κριτικὴ ἡ ἀλλαγὴ αὐτὴ νὰ μὴ γίνεται χωρὶς τὴν ἀντίδραση τῶν ἀστοτερημένων καλλιτεχνῶν καὶ ἀπόντων τοῦ κοινοῦ. Ἔτσι δημιουργεῖται ὁ ἀγώνας ἀνάμεσα στὸ νιὸ καὶ νέο «πνεῦμα». Ἡ κριτικὴ ἔχει τὸ θεωρητικὸ ὅπλο σ' αὐτὸν τὸν ἀγῶνα. Κ' ἐπειδὴ δὲν μπορεῖ νὰ ἀνέβῃ ἡ ψύχραιμη, φτάνει στὰ ἄκρα: εἶναι πάντα ναὶ γιὰ ὅ,τι ἀνήκει στὴν περιοχὴ τῶν συμπαθειῶν της καὶ πάντα ὄχι γιὰ ὅ,τι ἀνήκει στὴν περιοχὴ τῶν ἀντιπαθειῶν της.

Στὴν Ἑλλάδα εἴχαμε ἐπὶ ἑκατὸ ἑβδομήντα χρόνια τὸν πνευματικὸ πόλεμο ἀνάμεσα στὴν καθαρευουσιάνικη καὶ στὴ δημοτιστικὴ λογοτεχνία. Ὁ Ἐθνικὸ Πανεπιστήμιο μὲ τοὺς ἀντικοὺς του ἀγῶνες εἶταν τὸ μπούρι τῆς Ἀντίδρασης, ὥσπου ὁ δημοτικισμὸς ἔστησε ἀντίκρυ στὸ Πανεπιστήμιο τὸ δικό του ταμπούρι, τὴ «Νουμᾶ». Ἡ κριτικὴ, φυσικά, ἤταν χωρισμένη κι' αὐτὴ σὲ δυὸ στρατόπεδα. Ἡ μιὰ εὕρισκε ἀπόλυτα δίκαια ὅ,τι ἡ ἄλλη κατηγοροῦσε καὶ ἀπόλυτα ἄσχημα. Ἡ γλῶσσα ἦταν τὸ ἐκφραστικὸ μέσο τῶν τεχνῶν καὶ ὁ λόγου ἔγινε σκοπός. Βέβαια οἱ δημοτικιστὲς εἴχανε τὸ δίκιο μὲ τὸ μέρος τους. Μὰ ἡ κριτική τους ὄχι. Γιατὶ δὲν φτάνει νὰ εἶνε ἡ γλῶσσα τῶν λογοτεχνικῶν δημιουργημάτων ἀρκετὴ καὶ σωστὴ γιὰ νὰ εἶνε καὶ τὰ δημιουργήματά της σωστὰ κι' ἀληθινά — λέγε «ὡραία».

Μὰ δὲν πρόκειται ἐδῶ γι' αὐτὲς τὶς δυὸ «ἐκτροπὲς» τῆς κριτικῆς. Ὁ ἀπολεήτος ἀγώνας του πῆρε τέλος μὲ τὴ νίκη τοῦ καὶ κάμποσα χρόνια μὲ τὴ νίκη τοῦ δημοτικισμοῦ καὶ στὸν ἔμμετρο καὶ στὸν πεζὸ δημιουργικὸ λόγο. Τὸ πάθος, ποὺ τὶς κινοῦσε ἄλλοτες, ἔπεσε πειά. Ὁριστικά. Πρόκειται γιὰ δυὸ ἄλλες σχολὲς τῆς νεοελληνικῆς κριτικῆς, ποὺ ἀναπτυχθήκανε ἀκόμα στοὺς κόλπους τοῦ ἴδιου τοῦ δημοτικισμοῦ καὶ γύρω ἀπὸ τὸ ἴδιο ἀντικείμενο, τὸ Σολωμό.

Ἡ σχολὴ τῆς Κατάφασης ἱδρύθηκε στὰ Ἑπτάνησα: Κέρκυρα — Ζάκυνθο (ὅπου καὶ πῆρε τὰ πρῶτα τῆς ἀληθινὰ πετάματα ἡ νέα μας ἀργοτεχνία) ἀπὸ τοὺς μαθητὲς τοῦ Σολωμοῦ. Γι' αὐτοὺς ὁ Σολωμὸς εἶνε θρησκεία. Εἶνε ὁ Ποιητὴς. Θεοποοῦνε Ἱερόσυλο κάθε θνητό, ποὺ τολμοῦσε νὰ σημειώσῃ καμμιὰ δυναμία εἴτε στὸ ἔργο, εἴτε στὴ ζωὴ τοῦ Δασκάλου. Ὡς τόσο δέχονται πὼς ἡ λογοτεχνία μας δὲ σταματᾶσε μὲ τὸν θάνατο τοῦ Σολωμοῦ, μὰ δὲν τὸν ξεπέρασε. Οἱ περισσότεροι ἄλλωστε εἶνε κι' αὐτοὶ ποιητὲς (Πολυλᾶς, Καλοσγοῦρος, Θεοτόκης, Σιγοῦρος, Σπαταλᾶς). Λένε πάντα ναὶ γιὰ τὸ Σολωμὸ χωρὶς ὅλως νὰ λένε καὶ ὄχι γιὰ ὅλους τοὺς ἄλλους. Ὅλα τοῦ Σολωμοῦ τὰ βρίσκουνε καλὰ καὶ ἅγια κι' ἄμα τύχῃ καμμιὰ ἀντίθετη μαρτυρία τῶν πραγμάτων ἢ τὴν ἀποσιωποῦνε ἢ τὴ δικαιολογοῦνε ὑπὲρ αὐτοῦ. Λαμπροὶ καὶ συμπαθητικοὶ ἄνθρωποι, γιατὶ ἔχουνε βέβαια μιὰ πίστη, μὰ δὲν εἶνε καὶ μισαλλόδοξοι.

⊞⊞⊞

Ἡ σχολὴ τῆς Ἄρνησης Ἱδρύθηκε στὴν Ἀθήνα ἀπὸ τὸν Γιάννη Ἀποστολάκη, ἄνθρωπο ξηρὸ καὶ στενόκαρδο. Πρωτοπαλλήκαρό του ἤτανε ὁ Φῶτος ὁ Πολίτης. Μὰ ὁ Πολίτης εἶχε καὶ ἀληθινὸ γοῦστο καὶ πολὺ bon sens. Ἔτσι στὸ τέλος ἀρνήθηκε τὴν ὅ,τι ἀπόλυτη.... Ἄρνηση κι' ἄρχισε νὰ ἀναγνωρίζῃ καὶ νὰ μολογάῃ ὅ,τι ὡραῖο κι' ἀξιόλογο δημιουργήθηκε στὸν τόπο μας τὰ τελευταῖα χρόνια. Σὰ δημοσιογράφος ἀναγκάσθηκε νὰ παρακολουθῇ τὴν κίνηση τῆς ζωῆς. Δὲν ἤμεινε ἕνας τύπος στάσιμος σὰν τὸν κ. Ἀποστολάκη. Ἐπὶ πλέον ἤξερε καὶ νὰ γράφῃ. Εἶχε ὅλ. τὸ χάρισμα νὰ σφίγγῃ τὴ σκέψη του μέσα σὲ λιτὴ σχεδὸν ἐπιγραμματικὴ φράση καὶ νὰ μὴ εἶνε φλύαρος καὶ νερουλός, ὅπως ὁ ἀρχηγὸς τῆς σχολῆς.

Ἡ σχολὴ τῆς Ἄρνησης μεταχειρίζεται τὸ Σολωμὸ (καὶ τὸ δημοτικὸ τραγούδι) γιὰ μέτρο τῆς νεοελληνικῆς λογοτεχνίας. Δηλαδὴ στηρίζει τὰ νῶτα της στὸ Σολωμὸ κι' ἀπὸ κεῖ βρίζει (ἡ λέξη δὲν εἶνε ὑπερβολική) ὅλη τὴ μετασολωμικὴ ποίηση. Καὶ ποιὸς εἶνε ὁ «ἱερὸς» σκοπὸς αὐτῆς τῆς ἐπιδρομῆς; Ὁ ὁμολογημένος σκοπός; Νὰ καλυτερέψῃ ἡ λογοτεχνία μας! Σὰ νὰ καλυτερεύῃ τίποτα μὲ τὶς βρισιές. Σὰ νὰ εἶνε δυνατὸ ἕνας ἢ δυὸ «ὁραματιστὲς» ἢ «κοσμοδιορθωτὲς», ποὺ στέκουν ἔξω ἀπὸ τὴν πραγματικότητα ν' ἀλλάξουνε τὴν πορεία αὐτῆς τῆς πραγματικότητας!

Ὁ θαυμασμὸς τῆς σχολῆς αὐτῆς γιὰ τὸ Σολωμὸ μπορεῖ νὰ εἶνε εἰλικρινής, μὰ δὲν ἔχει καμμιὰν ἀποδεικτικὴν ἀξία. Δὲ φτάνει ὁ θαυμασμὸς γιὰ νὰ θεμελιωθῇ μιὰ σωστὴ κριτική. Χρειάζεται καὶ θεωρητικὴ ἐποπτεία «τῶν ἐγκοσμίων» καὶ τεχνικὴ γνώση καὶ ἄλλα πολλά... Ὅταν ὅλα αὐτὰ λείπουνε καὶ τὰ ἀντικαταστήσῃ ἡ ἀναλυτικὴ μανία καὶ ὁ συναισθηματικὸς ἀγαθοπουλισμὸς (bonhomie sentimentale!), τότε χρειάζεται μεγάλη γοητεία τοῦ λόγου ὄχι γιὰ νὰ πείσῃς τὸν ἀναγνώστη (κι' αὐτὸ μπορεῖ) μὰ γιὰ νὰ τὸν διασκεδάσῃς. Ὁ μεγάλος σοφιστὴς Οὐάϊλντ εἶχε αὐτὸ τὸ χάρισμα τῆς γοητείας τοῦ λόγου, ὅπως τὸ εἶχανε κ' οἱ δασκάλοι του Ράσκιν καὶ Πέϊτερ. Ὁ κ. Ἀποστολάκης θοποιεῖ τὴ λέξη («θαῦμα ἡ δύναμή της καὶ θαῦμα ἡ γένησή της»). Μὰ δὲ μπορεῖ νὰ τῆς δώσῃ οὔτε νόημα, οὔτε χρῶμα, οὔτε κίνηση, οὔτε χάρη, δὲ μπορεῖ δηλαδὴ νὰ τὴ ζωντανέψῃ.

⊞⊞⊞

Ἡ ἄρνηση εἶνε πολὺ βολικὴ δουλειά. Φτάνει νὰ σπάσῃς πρῶτα κάθε ἐπαφὴ μὲ τὴν πραματικότητα μὲ τὴν ἱστορία της, μ' ἕνα λόγο μὲ τὴ δυναμική της ἐξέλιξη.

α') Ξεκινάει ἀπὸ τὸ ἐγὼ πρὸς τὸ ἀντικείμενο, ἀπὸ τὰ μέσα πρὸς τὰ ἔξω. Ὅταν δηλαδὴ τῆς πέσῃ στὰ χέρια ἕνα βιβλίο, δὲ ζητάει νὰ βρῇ, νὰ νοιώσῃ καὶ νὰ δρίσῃ («γνῶναι τὰ βέλτιστα καὶ ἑρμηνεῦσαι αὐτά», ὅπως θὰ ἔλεγε ὁ Θουκυδίδης) τὶς ὠμορφιές του, μὰ νὰ βρῇ καὶ νὰ χτυπήσῃ τὶς ἀδυναμίες του. Κι' ἀδυναμίες εἶνε ὅλες οἱ ἀσυμφωνίες τοῦ ἔργου μὲ τὶς ἰδέες καὶ τὰ γοῦστα τοῦ κριτικοῦ.

β') Δὲν ἀμφιβάλλει γιὰ τίποτα: οὔτε γι' αὐτά, ποὺ σκέφτεται, ἂν εἶνε σωστά· οὔτε γι' αὐτά, ποὺ γράφει, ἂν εἶνε καλογραμμένα.

γ') Μετράει τὴ νεοελληνικὴ λογοτεχνία μὲ μέτρα κορυφαῖα τῆς παγκόσμιας σκέψης, μὲ τὸν Σαίξπηρ, τὸν Γκαῖτε, τὸν Αἰσχύλο· ἢ μὲ

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

Σημειώσεις

Ἀθηναϊκὰ

Ἕνα ἰδιαίτερο χαρακτηριστικὸ τῆς ἀθηναϊκῆς ζωῆς, μὲ ἄφθονο καὶ ζωηρότατο τοπικὸ χρῶμα, οἱ ταβέρνες, ἔχουν ἀποκτήσει σιγὰ-σιγὰ μιὰ φήμη ποὺ ξαπλώνεται πέρα ἀπὸ τὰ ἑλληνικὰ ὅρια. Οἱ νέες ἐκδόσεις τοῦ Μπαίντεκερ θὰ ἔχουν μιὰ σημαντικὴ παράλειψη ἂν δὲν τὶς ἀναφέρουν καὶ μάλιστα μὲ κάθε λεπτομέρεια. Γιατὶ ἀπὸ τώρα οἱ ξένοι, τουρίστες καὶ μή, ὕστερα ἀπὸ τὸ κλασσικὸ προσκύνημα στὴν Ἀκρόπολη καὶ μετὰ τὴν ὑποχρεωτικὴ βόλτα στ' Ἀμπατζήδικα, θεροῦν καθῆκόν τους νὰ ἐπισκεφθοῦν καὶ μιὰ ταβέρνα καὶ νὰ δοκιμάσουν τὴ γεύση τῆς ρετσίνας. Πῶς σᾶς φαίνεται τὸ κρασί μας, ἐρώτησε τὸν Φρανσὶς Καρκό, ὁ Ἀθηναῖος συνοδός του. Εἰς ἀπάντησιν ὁ Καρκὸ ἔκαμε ἕνα μορφασμὸν ποὺ ἐφανέρωσε πολὺ καθαρὰ τὶς ἐντυπώσεις του ἀπὸ τὴν γνωριμία τῆς ρετσίνας.

Ἀλλ' ὁ συμπολίτης μας εἶχε βιασθῆ πολύ, εἶχε κάμει τὴν ἐρώτησή του μόλις μετὰ τὸ πρῶτο ποτήρι. Ὅταν, λίγο ἀργότερα, μετὰ τὸ δεύτερο ἢ τὸ τρίτο ποτήρι, ἴσως καὶ μετὰ τὸ τέταρτο, ἐπανέλαβε τὴν ἴδια ἐρώτηση, ἔλαβε ἀπὸ τὸν διαπρεπῆ συγγραφέα μίαν ἀπάντηση ἐντελῶς διαφορετικὴ καὶ χωρὶς κανένα μορφασμὸ αὐτὴ τὴ φορά. Ὁ Καρκὸ, ὕστερα ἀπὸ τὴν πρώτη ἐντύπωση τῆς πίκρας, εἶχεν ἀρχίσει νὰ συνηθίζῃ. Καὶ στὸ τέλος τοῦ δείπνου, ὅταν ἔφεραν τὰ φρούτα, ἄρχισε νὰ κατεβάζῃ τὶς ποτηριές του ἐν τάξει. Αὐτὸ τοὐλάχιστον ἀφηγεῖται ὁ ἴδιος στὶς ἀναμνήσεις ποὺ ἐδημοσίευσε. Ἀλλ' ἡ ταβέρνα εἶνε τόπος κοσμικῆς συγκεντρώσεως, δὲν εἶνε ἁπλῶς τόπος γιὰ κρασοκατάνυξη. Ἐπῆρε τὸν τύπο τοῦ παριζιάνικου καμπαρέ. Καὶ ἡ ρετσίνα ἀπὸ τέλος ἔχει καταντήσει μιὰ ἁπλῆ πρόφαση. Δὲν παίζει πειά τὸν πρῶτο ρόλο σὲ μιὰ κοσμικὴ ταβέρνα. Τὸν πρῶτο ρόλο παίζει ἡ τζάζ μπάντ καὶ ὁ «ντιζὲρ» ἢ ἡ «ντιζαίζ», ὁλαδὴ τὸ τραγοῦδι καὶ ὁ χορός, τὰ «νούμερα», οἱ τουαλέττες τῶν κυριῶν. Ἡ ρετσίνα ἔρχεται στὸ δεύτερο πλάνο. Κατάντησε ὁ κομπάρσος τῆς βραδυᾶς. Καὶ ὑπάρχουν ταβέρνες ποὺ σερβίρουν κρασιὰ μποτιλιαρισμένα, ἑλληνικὰ καὶ ξένα καὶ βλέπουν αὐτὰ τὰ ἴδια πράγματα ποὺ ἔβλεπαν οἱ προγενέστεροι. Καὶ πρὸ παντὸς δὲν θέλουν νὰ καθυστεροῦν ἀπέναντι κανενὸς ἄλλου. Αὐτοὶ εἶνε μοντερνισταὶ ἐξ ἐπαγγέλματος καὶ μεταρρυθμισταὶ ἐξ ἰδιοσυγκρασίας. Γιατὶ νὰ μὴ μεταβληθῇ, σᾶς παρακαλῶ, καὶ τὸ περιβάλλον τῆς ταβέρνας; Γιατὶ νὰ εἶνε διαρκῶς ἡ ἴδια ρετσίνα μέσα στὸ ἴδιο τενεκεδένιο ἑκατοστάρακι; Γιατὶ νὰ ἔχουν στὸ Παρίσι «μπουὰτ» καὶ νὰ μὴν ἔχωμε καὶ μεῖς; Ἐμφανίζεται λοιπὸν δίπλα στὴ τζάζ-μπὰντ καὶ ἡ σαμπανιέρα.

Ὅπως ἐξελίχθηκαν τὰ πράγματα ὑπάρχει εὐτυχὲς τρόπος νὰ ἰσανοποιηθοῦν ὅλα τὰ γοῦστα. Ὑπάρχουν ταβέρνες ὅπου ἀκούγεται τεχνικώτατο «μπάντζο», ὅπως ὑπάρχουν καὶ ταβέρνες ὅπου ἀκούγεται ἐξ ἴσου τεχνικὸν μπουζοῦκι, ταβέρνες μὲ «πίσταν» χοροῦ καὶ ταβέρνες μὲ ἀμανέν. Διατί λοιπὸν νὰ διαμαρτυρώμεθα; Ἰσανοποιοῦνται ὅλα τὰ γοῦστα καὶ δὲν καθυστερεῖ ἡ πρόοδος καὶ ὁ πολιτισμὸς οὔτε εἰς τὶς ταβέρνες.

SER

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ
ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

ΠΟΙΑΙ ΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ ΤΩΝ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΜΕΤΑΒΟΛΩΝ

ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ ΤΩΝ ΔΥΟ ΑΞΟΝΩΝ ΤΑ ΕΝ ΡΟΥΜΑΝΙΑ

Μετὰ ζωηρότατου ἐνδιαφέροντος παρηκολούθησεν ἡ διεθνὴς δημοσία γνώμη τὰς ἐν Γερμανίᾳ λαβούσας χώραν στρατιωτικὰς καὶ διπλωματικὰς μεταβολάς.

Ὁ Χίτλερ συνεννοηθεὶς ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν μετὰ τῶν κυριωτέρων στρατιωτικῶν ἀρχηγῶν, κατέλῃξεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἔπρεπε ἄνευ χρονοτριβῆς νὰ ἐπιφέρῃ μεταβολὰς εἰς τὰς ἀνωτέρας διοικήσεις, ὅπως ἀποκαταστήσῃ τὴν ἐν τῷ στρατεύματι ἀπαιτουμένην ἑνότητα πνεύματος. Ἡ μᾶλλον σημαντικὴ ἐκ τῶν μεταβολῶν τούτων ὑπῆρξεν ἡ ἀντικατάστασις τοῦ στρατηγοῦ φὸν Φρίτς. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν ἐαρῶνου φὸν Νώϋρατ αὕτη θεεᾶιὸς δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐκδήλωσις δυσμενοῦς δι' αὐτόν, δεδομένου ὅτι εἰς αὐτὸν ἀνετέθη ἡ προεδρία συμβουλίου σημαντικῆν ἔχοντος ἀποστολὴν καὶ ἐπὶ τούτῳ ἱδρυθέντος.

Τὴν ἀνωτάτην ἀρχηγίαν τῶν κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα δυνάμεων τοῦ γερμανικοῦ ἔθνους, ἀνέλαβε προσωπικῶς ὁ καγκελλάριος Χίτλερ, εἰς δύο δὲ ἐκ τῶν μεγαλυτέρων ἀρχηγῶν τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ ἀνετέθησαν αἱ ἀνώτεραι διοικήσεις. Οὕτως ἐπανῆλθεν ἡ ἀπαιτουμένη ἑνότης πνεύματος ἐν τῷ στρατεύματι καὶ δύναται τοῦ λοιποῦ ἡ κυβέρνησις νὰ συνεχίσῃ ἀπερίσπαστος τὸ ἔργον της.

⊞⊞⊞

Δύναταί τις νὰ εἴπῃ μετὰ θετικότητος ὅτι αἱ μεταβολαὶ αὗται οὐδεμίαν πρόκειται νὰ ἀσκήσουν ἐπίδρασιν καὶ θ' ἀπομείνουν ἄνευ πολιτικῶν συνεπειῶν. Ἀλλὰ οὕτω διασαφηνιζομένης τῆς καταστάσεως ἐν Γερμανίᾳ ἡ ἀντικειμενικὴ ἐξέτασις αὐτῆς ἐπιβάλλει ὅπως τονισθῇ τὸ γεγονὸς ὅτι ὡς μόνη ποιητικὴ συνέπεια δύναται νὰ θεωρηθῇ ἡ ἐνίσχυσις τοῦ "Αξονος Βερολίνου — Ρώμης.

⊞⊞⊞

Δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ γνωρίζωμεν ἀπὸ τοῦδε ἂν ἡ ἐνίσχυσις αὕτη τοῦ ἄξονος Βερολίνου - Ρώμης πρόκειται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἔχουσα ὑπόστασιν καὶ μέχρι Τόκιο. Ἐπ' αὐτοῦ ὑπάρχουν οἱ σοβαρῶς ἀμφιβάλλοντες, οἱ ὁποῖοι φρονοῦν ὅτι ὁ πραγματικὸς ἄξων ἀρχόμενος ἐκ Βερολίνου τερματίζεται κατ' οὐσίαν εἰς Ρώμην καὶ ὅτι ἡ μέχρι Τόκιο ἐπέκτασις αὐτοῦ ἔχει μᾶλλον τυπικὸν καὶ ἀρνητικὸν χαρακτῆρα παρὰ οὐσιῶδη καὶ θετικὸν. Δὲν ἔχει δημιουργηθῆ διὰ τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ ἄξονος κοινὸν ἔδαφος συνεργασίας μεταξὺ τῶν τριῶν Δυνάμεων ἀλλὰ σκοπὸς αὐτοῦ εἶνε ἡ κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ ἄμυνα καὶ ἡ ματαίωσις τῶν παντοειδῶν ἐνεργειῶν τῆς μπολσεβικικῆς προπαγάνδας ἀπειλούσης τὴν ἐσωτερικὴν γαλήνην αὐτῶν.

Ἀντιθέτως οἱ φρονοῦντες ὅτι οὐδεμίαν ἀπολύτως μεταβολὴν εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς Γερμανίας θὰ ἐπιφέρουν τὰ λαβόντα χώραν γεγονότα τονίζουν ὅτι αἱ μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Ἀγγλίας διεξαγόμεναι διαπραγματεύσεις πρὸς ἐπίτευξιν πλήρους συνεννοήσεως καίτοι βραδέως βαίνουσαι δὲν διεκόπησαν καὶ δὲν πρόκειται νὰ διακοποῦν. Τοὐναντίον ὑπάρχει ἐασιωμτάτη πιθανότης καθ' ἣν αὗται συντόμως θὰ τερματισθοῦν κατὰ τὸν αἰσιώτερον τρόπον καὶ ὅτι θέλει ἐπέλθει ἐν Εὐρώπῃ πλήρης κατευνασμὸς καὶ ἀποκατάστασις τῆς ποθητῆς γαλήνης.

⊞⊞⊞

Οἱ ἐν Γαλλίᾳ παρηκολούθησαν τὰ γεγονότα μετ' ἀνησύχου προσοχῆς. Ὅσον ἀφορᾷ ἤδη τὴν ἀναγγελθεῖσαν προσεχῆ ἐπίσκεψιν τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους τῆς Ἀγγλίας εἰς τὴν γαλλικὴν πρωτεύουσαν αὕτη δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς μία ἐκδήλωσις τῆς ἀγγλογαλλικῆς ἐγκαρδιότητος, ἀλλ' οὐδεὶς λόγος ὑπάρχει νὰ θεωρήσωμεν αὐτὴν ὡς ἐπίσκεψιν ὡς ἐκδήλωσιν ἐνισχύσεως τοῦ ἄξονος Λονδίνου — Παρισίων, ἐκδήλωσιν καταστάσαν δῆθεν ἀπαραίτητον μετὰ τὴν παρατηρηθεῖσαν ἐνίσχυσιν τοῦ ἄξονος Βερολίνου - Ρώμης Τὸ γεγονὸς ὅτι συνεχίζονται καὶ μετ' εἰλικρινοῦς ἐκατέρωθεν προσπαθείας αἱ ἀγγλοϊταλικαὶ συνεννοήσεις καθιστοῦν περιττὰς ἐντελῶς τὰς ἐν προκειμένῳ διατυπωθείσας

Θεάματα

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ. «Αγκλ».
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Αγκλ».
ΚΕΝΤΡΟΝ. «Αγκλ».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ελλ». Ερωτικά.
ΚΟΝΤΙΝΑ. «Γερμ». Ερωτικά.

Κινηματογραφοι

ΧΡΟΝΟΣ. «Αρφάν μετ' ερωτίων».
ΟΡΦΕΥΣ. «Ρωσ». «Ο Μεγάλος Πρόσκυνα».
ΠΑΛΛΑΣ (Ρεκλάμ). «Μαύρα ματια του Πρασινέλλα».
ΠΤΗΣΙΣ. «Περιπλανώντας της αγάπης».
ΣΙΜΕΝΤΙ. «Ταξιν κοσμόρμα».
ΣΙΝΕΛΑΝΤ. «Ρωσ». «Ο Μεγάλος Δρόμος». Ρωσ. «Η Φωνή μου σε φέρνει».
ΤΙΤΑΝΙΑ. «Αλληλουια».
ΑΛΑΝΤΡΑ. «Γέρων κι' αυτός μια φορά».
ΒΡΕΤΑΝΙΑ. «Κατασκευάστε ερωτοπαιγνίου».
ΕΝΕΣΣΙΣ. «Ποιμ» Κολωνός».
ΕΛΠΙΣ. «Η κόρη μ' κι' κυρίαλεος».
ΘΟΣΙΟΠΟΛΙΤ. «Μόνος».
ΚΡΙΣΤΑΛΛΟ. «Μόνος».
ΛΥΡΑ. «Ο Δρόμος».
ΑΘΗΝΑΙΟΝ. «Λιόλα κι' η γυφάκα».
ΕΛΛΑΣ. «Η κατεστραμμένη διαμάντι».
ΗΡΩΔΕΙΟΝ. «Ρωσ». «Ο Δρόμος».
ΜΟΝ ΣΙΝΕ. «Φωνή».
ΠΑΝΔΡΟΣΟΣ. «Ρωσ». «Η πρεσβευτρια».
ΣΑΒΟΥΑ (Βοτ.). «Ο μικρός λόρδος».
ΠΑΛΛΑΣ (Ρεκλάμ). «Ελληνικό Φ. Ρόμ».
ΡΟΣΙΚΛΑΙΡ. «Μόνος».

Πειραιώς και Προαστίων

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. Την Πέμπτην «Λαζαρίτσα».
ΒΑΛΚΑΝΙΑ. «Πρίγκιπισσα της ζουγκλας».
ΑΙΓΑΙΟΝ. «Χαλιφ Μπαρμπα».
ΚΛΙΟΡΗΣΙΑ. «Γέρων κι' η φλογερή».
ΜΑΡΙΝΑ. «Η φωνή μου σε φέρνει».
ΣΠΑΝΤΣΗΣ. «Ρωσ». «Η Πρεσβευτρια».
ΣΑΛΑΜΙΣ. «Η Φωνή μου σε φέρνει».
ΧΑΪ-ΛΑΪ. «Μόνος».
ΑΙΓΑΛΕΩ. «Ρωσ». «Ο Δρόμος».
ΑΠΟΛΛΩΝ (Κοκ.). «Μόνος».
ΕΡΑΣΜΟΣ (Κοκ.). «Η φωνή μου σε κα-ρέφνει».
ΚΡΥΣΤΑΛ. «Γεωσκόπος».
ΟΡΦΕΥΣ (Κοκ.). «Ο στρατηγός κάθεται».
ΓΡΑΦΙΑΣ (Κοκ.). «Η φτωχομάνα».

Διαθέσιμα τα Τυπογραφεία
Ἐμμανουήλ Γ. Καταλήγης
Πεζόμενος – Μουζενιδίου 19

Από Πρωΐας εις Πρωΐαν

ΕΝΤΓΚΑΡ ΟΥΑΛΛΑΣ -16- Ο ΠΑΡΑΧΑΡΑΚΤΗΣ

Ο Κιπλιγκ ώς δημοσιογράφος

(Συνέχεια εκ της ΙΗς σελίδος)

Λαχωρίη, είς το Σπασάδικον ήμερησιον φύλλον του Πεντζάπ, τήν «Πλοιοτεκ» και Σπασαδικον ήμερησίαν, τής οποίας ανετέλει κατά 50% τής διεθνούσης, όπως λένε οι Ιδιοι. Μία ήμερησια εφημερίς δε εξ εξ τα 50% τής διεθνούσης, ακομη και εξ τα 30% τής διεθνούσης πρεσσουνοι. Αυτό αλλωστε τό συνέβη κατ' αρχάς, ειτοι δε, εξ τον πυρετον προετοιτεσι και η διωστεγεβρα. Ο πρόπος αλλωστε κατα τής οποίου εξαδίεσο αυτη η αυτοι, δεδομενου οτι ο Ιδιοκτετ τυπογραφος, εστοχεσθεσον τις αγλωσσες εργαζόμενος δηλαδη μη ειδικοι, εργαζόμενοι δηλαδη μη ειδικοι και μονοι τυπογραφοι τον πολον εγκεν ας αποτελεσμα τη αποφασιζουν ατελειωτων υπογραφων σφαλμάτων. Ολοι οι μετ' τον γνοφεον συστημ. ετεδιδον τα εις ειδικοι ειδικοι δηλαδη τις εκανε κατ' ανάγκην ολην χειδον τον τυπογραφικον εργασιαν. Αλλατε πάλιν αναλαμβανεν ενοτερικην εργασιαν ανεπτυκτα δηλαδη τις γραφομενον, αλληλογραφιαν με ακόμη, ανανοσεσα αθρογραφιαν πράγμα τα οποίον ενεκρινεν πρόληψη του ιδιοκτετ. Κοινωνικη ζωη δεν ειχεν ο Κιπλιγκ.

Κατά τήν έπαχθη ἐκείνην σχεσιν ζεται με ειδικους στρατιωτας ο Κιπλιγκ ἀναλλόγως εἶχε δε μίλος, φυσικά, τον Κιπλιγκ. Μετα διετή μαθητεια, ἀπαστελλεται ως ανταποκρισεις αθρογραφιαν ο Κιπλιγκ. Ο Κιπλιγκ ἀναλαμβανει μέ ἀκόμη, πράγμα τό οποίον ἐκαμε τον πρόσληψη του πρόσληψη του Κιπλιγκ ἀπο τον Κιπλιγκ.

Κατά τήν ἐπαχθη ἐκείνην σχεσιν ζεται με ειδικους στρατιωτας ο Κιπλιγκ ἀναλλόγως εἶχε δε μίλος, φυσικά, τον Κιπλιγκ. Μετα διετή μαθητεια, ἀπαστελλεται ως ανταποκρισεις αθρογραφιαν ο Κιπλιγκ. Ο Κιπλιγκ ἀναλαμβανει μέ ἀκόμη, πράγμα τό οποίον ἐκαμε τον πρόσληψη του πρόσληψη του Κιπλιγκ ἀπο τον Κιπλιγκ.

Ο Κιπλιγκ ἐκαμε τον πρόσληψη του Κιπλιγκ ἀπο τον Κιπλιγκ. Ο Κιπλιγκ ἐκαμε τον πρόσληψη του Κιπλιγκ ἀπο τον Κιπλιγκ.

Ρόδα και τροχοπέδιλο

Επειν ή ρόδα τ' ἀμαξιού, στό τροχοπέδιλο τόμεν τ' ἀμαξιού.

—Τι φτοχιά, κυμίνα ἐσκέξ!... Ἔτσι ἐπιάν ζώο μαυρό, τα, λίγο πελεκημένο, και στήν γωνιά ονο ψόμενο, ὡς ποὺ νὰ πάρη μιὰ χνιά!... Τότε, γιὰ λίγο κι' ἐσυ θ' ἀγωνιστῆς, κι' ἐσυ θὰ ἔρθῃς νὰ μπεῖς!

Ἐκεῖ ἐρχόμουν τὴ ὁμορφιά!... Γιὰ ἰδές ἀστρε ἐκεινοῦνος, στρωτὲς κοψιὲς καλοδουλεμένες. Γιὰ ἰδές, ἀστρε μου, τὸν ἥλιο, ἀστρε μου, θαρρεῖς, στὸ σόρανο ἀπάνω, σὰν ἀστρὶ ἀντικοβολεῖ! "Ὁλο γυρίστε, ποτέ δὲ κάτσετε, κατω τὸν γυρνᾶ!... Μὰ γὴ κατάστ, μὰ γὴ ἀπὸ πάτ!... Κ' ἔλο γυρνᾶ!... "Ὁλο γυρνᾶ!... Ἀρνῆ δὲ μένο ὀλοῦκο... Κα μὲ ὁμορφ κὶ κα-λοτρόχι, τὴν ἐκεῖνο τὴν ἐκεῖνο τὴν ὁμορφιὰ τὴν ἐκεῖνο τὴν ὁμορφιὰ τὴν ἐκεῖνο τὴν ὁμορφιὰ

ΑΙ ΗΝΩΜΕΝΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ ΕΠΙΚΡΙΝΟΥΝ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΥΤΑΡΚΕΙΑΣ

ΕΝΤΟΝΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΧΑΛΛ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 12. (Ἰδιαιτέρα Ὑπηρεσία). — Ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν προεκάλεσεν εἰς τοὺς εὐρωπαϊκοὺς πολιτικοὺς καὶ οἰκονομικοὺς κύκλους ὁ προχθεσινὸς λόγος τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ. Χάλλ, ὁ ὁποῖος θεωρεῖται ὡς ἀπηχῶν τὰς πολιτικὰς καὶ οἰκονομικὰς κατευθύνσεις τῆς ἀμερικανικῆς κυβερνήσεως. Εἰς τὸν λόγον τοῦτον, ὁ ὁποῖος ἐξεφωνήθη ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς «πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἐπιτροπῆς», ἐδόθη ἡ μεγαλυτέρα δημοσιότης.

Ὁ κ. Χάλλ ἐπανέλαβε τὴν δριμυτάτην κριτικήν του ἐναντίον τοῦ οἰκονομικοῦ ἐθνικισμοῦ καὶ τῆς αὐταρκείας. Διεκήρυξεν ὅτι μόνον φάρμακον πρὸς θεραπείαν τῆς στειρώσεως τοῦ διεθνοῦς ἐμπορίου εἶνε ἡ ἀνάπτυξις τῶν ἀνταλλαγῶν διὰ τῆς συνάψεως ἐμπορικῶν συμβάσεων ἐξασφαλιζουσῶν τὴν ρήτραν τοῦ πλέον εὐνοουμένου κράτους, καθὼς καὶ ἡ προσπάθεια πρὸς ἐλάττωσιν τῶν παγκοσμίων ἐξοπλισμῶν. Ὁ Ἀμερικανὸς ὑπουργὸς ἐτόνισεν ἰδίως ὅτι «Ἐν κράτος, τὸ ὁποῖον ἀποφασίζει νὰ δαπανήσῃ μόνον τοὺς ὑλικοὺς καὶ πνευματικοὺς πόρους τοὺς ὑπάρχοντας ἐντὸς τῶν συνόρων του, καταδικάζει τὸν πληθυσμόν του εἰς ἀναπόφευκτον ὑποβίβασιν τοῦ ἐπιπέδου τῆς ζωῆς του. Ἔν τοιοῦτον ἀπομονωμένον ἔθνος, ἀποσυρόμενον ἐκ τῆς διεθνοῦς κοινότητος τῶν ἐθνῶν, ἀδικεῖ τὸν ἑαυτόν του καὶ τὰ ἄλλα ἔθνη».

Ὁ κ. Χάλλ ἀνεγνώρισεν ὅτι κατὰ τὴν μεταπολεμικὴν περίοδον τὰ κράτη προσεπάθησαν νὰ γίνουν αὐτάρκη. «Καὶ ἡ χώρα μας — προσέθεσε— ἔχει εἰς τὴν προσπάθειαν ταύτην τὸ ποσοστὸν τῆς εὐθύνης της». Ἐπρότεινεν ὅπως ζαλαρωθοῦν τὰ παρεμβαλλόμενα εἰς τὸ ἐμπόριον ἐμπόδια καὶ ἐπεκαλέσθη στεκτικὰς τὰ ἐπιτευχθέντα ὑπὸ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἀποτελέσματα κατὰ τὸ 1937. Παρὰ τὴν ἐλάττωσιν τῶν ἀμερικανικῶν δασμῶν, παρετήρησεν ὁ κ. Χάλλ, αἱ εἰσαγωγαί μας ηὔξησαν, ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ 1936, μόνον κατὰ 661 ἑκατομ. δολλαρίων, ἐνῷ αἱ ἐξαγωγαί μας ηὔξησαν κατὰ 890 ἑκατομμύρια.

Ὁμιλῶν περὶ τῆς διεθνοῦς καταστάσεως, ὁ Ἀμερικανὸς ὑπουργὸς ἐτόνισε τὰ ἑξῆς: «Ἡ πυρετώδης προπαρασκευὴ ἐνδεχομένων ἐνόπλων συρράξεων, ὑποσκάπτει τὴν οἰκονομικὴν ὑγείαν, τὴν ἤδη ἀρκετὰ ἐπισφαλῆ, πολυαρίθμων ἐθνῶν. Μόνον ὅταν ἡ διεθνὴς τάξις ἀποκατασταθῇ σταθερῶς καὶ ὅταν τὰ οἰκονομικὰ καὶ ἠθικὰ θεμέλιά της καταστοῦν ἰσχυρὰ δυνάμεθα νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι θὰ καταστῇ πραγματικότης τὸ ἰδεῶδες μιᾶς διαρκοῦς εἰρήνης. Εἴμεθα ἕτοιμοι ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν νὰ συνεννοηθῶμεν μετὰ τῶν ἄλλων ἐθνῶν εἰς μίαν κοινὴν προσπάθειαν, τείνουσαν εἰς γενικὸν προσδιορισμὸν καὶ περιορισμὸν τῶν ἐξοπλισμῶν».

ΡΩΜΗ, 12. (Ἰδιαιτέρα Ὑπηρεσία).— Ὁ ἰταλικὸς τύπος ἐξακολουθεῖ ἀσχολούμενος μὲ τὰς ἀποφάσεις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ὅπως ἐνισχύσουν τὸν στόλον των καὶ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς ἀμερικανικῆς συμπολιτείας. Ἰδιαιτέρως ἀσχολεῖται μὲ τὴν ἀντίκρουσιν τῶν ἐπιχειρημάτων τοῦ ναυάρχου Λῆχυ καὶ τῶν ἐπιθέσεων τοῦ Ἀμερικανοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Χάλλ ἐναντίον τῶν κρατῶν τῆς αὐταρκείας.

Ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Ἰταλίας» συγκεκριμένως γράφει ὅτι οὐδεὶς ἀρνεῖται εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τὸ δικαίωμα νὰ ἐξοπλισμοῦν, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ θεωροῦν τὰς ἄλλας χώρας ὡς ὑπευθύνους. Ἡ οἰκονομικὴ αὐτάρκεια, γράφει, εἶνε σύστημα ἀμύνης καὶ ὑποστηρίζει ὅτι τὴν εἰρήνην τοῦ κόσμου δὲν ἀπειλοῦν οἱ ἐξοπλισμοὶ τῶν ὁλοκληρωτικῶν κρατῶν, ἀλλὰ τῶν τριῶν μεγάλων δημοκρατιῶν».

ΑΙ ΑΓΓΛΟ-ΙΑΠΩΝΙΚΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 12. (Ἰδιαιτέρα Ὑπηρεσία). — Οἱ διπλωματικοὶ κύκλοι τοῦ Λονδίνου παρακολουθοῦν μετὰ περιεργείας τὴν ἀνὰ τὴν Εὐρώπην δρᾶσιν τοῦ Ἰάπωνος διπλωμάτου θαρώνου Ἰστι, ὁ ὁποῖος ἐπανῆλθε καὶ πάλιν εἰς Λονδῖνον μετὰ ἀπουσίαν καὶ ἀφάνειαν ἑνὸς περίπου μηνός. Κατὰ τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον ὁ Ἰάπων διπλωμάτης, ὁ ὁποῖος ἐκτιμᾶται ἰδιαιτέρως ἐν Ἰαπωνίᾳ εἶχεν ἐμφανισθῇ εἰς Λονδῖνον καὶ εἶχε συναντηθῇ μετὰ τοῦ Ἄγγλου πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ κ. Ἤντεν. Ὁ ἐνισυμβὰς ἐν τῷ μεταξὺ τορπιλλισμὸς τῆς ἀμερικανικῆς κανονιοφόρου «Πάνεϋ» καὶ αἱ ἄλλαι ἰαπωνικαὶ προσβολαὶ εἰς βάρος τῆς ἀμερικανικῆς καὶ τῆς ἀγγλικῆς σημαίας καὶ ἡ ἐπακολουθήσασα ὀξύτης ἐματαίωσε τότε τὰς προσπαθείας τοῦ θαρώνου Ἰστι, ὁ ὁποῖος ἀπεσύρθη εἰς Παρισίους. Ἡ ἐπανεμφάνισίς του τώρα, συνδυάζεται πρὸς τὰς τεθείσας ἐκ παραλλήλου εἰς κυκλοφορίαν ἐκ μέρους τῶν Ἰαπώνων φήμας, καθ' ἃς ἡ Κίνα ἐπιδιώκει τὴν σύναψιν εἰρήνης. Πιστεύεται ὅτι πιθανὸν ἡ Ἰαπωνία νὰ ἐπιζητῇ τὴν ἐξεύρεσιν βάσεως πρὸς συνθηκολόγησιν ἢ τοὐλάχιστον πρὸς ἄρσιν τῆς ὑφισταμένης μετὰ τῆς Ἀγγλίας ὀξύτητος. Καὶ ἡ ἄποψις ὅμως αὐτὴ θεωρεῖται ἀπίθανος, δεδομένου ὅτι παραλλήλως πρὸς τὴν ἐπανεμφάνισιν τοῦ Ἰστι ἡ Ἰαπωνία ἀνήγγειλε τὴν ἀποστολὴν εἰδικῶν διπλωματικῶν πληρεξουσίων εἰς Ρώμην καὶ Βερολῖνον διὰ τὴν σύφιγξιν τῶν δεσμῶν τοῦ ἀντικομμουνιστικοῦ τριγώνου, τοῦτο δὲ εἶνε φυσικὸν νὰ δυσχεράνῃ τὸ ἔργον του.

ΜΠΟΥΚΟΤΑΖ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΤΟΥ ΤΟΚΙΟ;

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 12. (Ἰδιαιτέρα Ὑπηρεσία). — Μεταξὺ τῶν διεθνῶν ἀθλητικῶν κύκλων τῶν χωρῶν αἱ ὁποῖαι καταδικάζουν τὴν ἰαπωνικὴν ἐπίθεσιν ἐναντίον τῆς Κίνας καὶ ἰδίως ἐν Ἀμερικῇ σημειοῦται τελευταίως ζωηρὰ κίνησις ἀποβλέπουσα εἰς τὴν μὴ συμμετοχὴν εἰς τοὺς τελεσθησομένους τῷ 1940 ἐν Τόκιο Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας. Λέγεται μάλιστα ὅτι προετάθη νὰ τελεσθοῦν οἱ Ὀλυμπιακοὶ εἰς τὸ Κάϊρον καὶ νὰ ἀποκλεισθοῦν οἱ ἀγῶνες τοῦ Τόκιο. Μέχρι τῆς στιγμῆς ὅμως δὲν ἀπεφασίσθη τι τὸ συγκεκριμένον.

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΤΑ ΕΝΔΕΙΚΝΥΟΜΕΝΑ ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΑΠΝΟΦΥΤΕΙΑΣ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ἀπέστειλεν εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν ἀπόσπασμα τοῦ πορίσματος τῆς ἐν Καβάλλᾳ καπνικῆς συσκέψεως σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τῆς αὐξήσεως τῆς γονιμότητος τῶν καπνοαγρῶν καὶ πρακτικὸν πορισμάτων τῆς γενομένης εἰς Θράκην εἰδικῆς διὰ τὴν λίπανσιν τοῦ καπνοῦ συσκέψεως, ἵνα δοθοῦν αἱ δέουσαι διαταγαὶ εἰς τὰς τεχνικὰς ὑπηρεσίας διὰ τὴν καθοδήγησιν καὶ ἐνίσχυσιν τῶν καπνοκαλλιεργητῶν εἰς τὴν χρησιμοποίησιν τῆς ζωϊκῆς λιπάνσεως καὶ τῶν καταλλήλων χημικῶν λιπασμάτων.

Συμφώνως πρὸς τὰ πορίσματα ταῦτα δέον νὰ συνιστᾶται ὅπως ἐπὶ πλουσίων καπνοαγρῶν μὲ ἐδάφη ἀργιλλώδη μέχρι ἀργιλλοαμμώδη χρησιμοποιεῖται φωσφοροκαλιοῦχος λίπανσις καὶ εἰς ποσὸν περίπου τεσσάρων μονάδων πεντοξειδίου τοῦ φωσφόρου καὶ τεσσάρων ὀξειδίου τοῦ καλίου. Ἐπὶ πλουσίων καπνοαγρῶν μὲ ἐδάφη ἀμμώδη μέχρι ἀμμοαργιλλώδη ἡ φωσφοροκαλιοῦχος λίπανσις καὶ εἰς ποσὸν τεσσάρων μονάδων πεντοξειδίου τοῦ φωσφόρου καὶ ἓξ ὀξειδίου τοῦ καλίου. Ἐπὶ μέσης γονιμότητος ἐδαφῶν ἀνεξαρτήτως συστάσεως πρὸς τὸ παρὸν οὐδεμία λίπανσις εἶνε ἐνδεδειγμένη. Ἐπὶ πτωχῶν καπνοαγρῶν μὲ ἐδάφη ἀργιλλώδη μέχρι ἀργιλλοαμμώδη, θεωρεῖται ὡς ἐνδεδειγμένη λίπανσις ἡ προσθήκη κατὰ στρέμμα περίπου μιᾶς μονάδος ἀζώτου, δύο μονάδων πεντοξειδίου τοῦ φωσφόρου καὶ δύο μονάδων ὀξειδίου τοῦ καλίου. Ἐπὶ πτωχῶν καπνοαγρῶν μὲ ἐδάφη ἀμμώδη μέχρι ἀμμοαργιλλώδη ἡ ἐνδεδειγμένη λίπανσις εἶνε ἡ χορήγησις κατὰ στρέμμα περίπου μιᾶς μονάδος ἀζώτου, δύο μονάδων πεντοξειδίου τοῦ φωσφόρου καὶ τριῶν μονάδων καλίου. Ἐπὶ πολὺ πτωχῶν ἀγρῶν μὲ ἐδάφη ἀργιλλοαμμώδη ἡ ἐνδεδειγμένη λίπανσις συνίσταται εἰς τὴν προσθήκην περίπου δύο μονάδων ἀζώτου, τεσσάρων μονάδων φωσφόρου καὶ τεσσάρων μονάδων καλίου. Ἐπὶ πολὺ πτωχῶν ἀγρῶν μὲ ἐδάφη ἀμμώδη μέχρι ἀμμοαργιλλώδη ἡ ἐνδεδειγμένη λίπανσις εἶνε ἡ τοιαύτη τῆς προσθήκης περίπου δύο μονάδων ἀζώτου, τεσσάρων μονάδων φωσφόρου καὶ ἓξ μονάδων καλίου. Ἐπὶ περιπτώσεως καθ' ἣν καλλιεργεῖται εἰς ἀμείψισπορὰν καπνὸς ἐπὶ σίτου θεωρεῖται ὅτι ἡ ἐνδεδειγμένη λίπανσις τοῦ σίτου ἐπιδρᾷ εὐνοϊκῶς ἐπὶ τοῦ ἀκολουθοῦντος καπνοῦ. Ἐπὶ τῶν καπνοσπορειῶν συνιστᾶται ἡ βασικὴ λίπανσις (πρὸ τῆς σπορᾶς) διὰ πλήρους λιπάσματος περιέχοντος μεγάλην ἀναλογίαν φωσφορικοῦ καὶ μικρὰν καλίου. Εἰς περιπτώσεις καθυστερήσεως τῆς βλαστήσεως τοῦ καπνοφύτου ἐνδείκνυται ἡ ὑποβοήθησις διὰ νιτρικῶν ἢ φωσφορονιτρικῶν λιπασμάτων ὑπὸ μορφὴν ὑγρᾶς λιπάνσεως. Ἡ ποσότης τῶν μονάδων προκειμένου περὶ πρακτικῆς ἐφαρμογῆς ἀναφέρεται εἰς ἔκτασιν ἑνὸς δεκαδικοῦ στρέμματος.

ΤΑ ΤΑΜΕΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ

Σήμερον συνέρχεται εἰς συνεδρίασιν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου ἀσφαλίσεως Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν τῆς Ἑλλάδος, ἵνα ἐξετάσῃ διάφορα ζητήματα τοῦ Ταμείου. Μεταξὺ αὐτῶν εἶνε καὶ ὁ ἐσωτερικὸς κανονισμὸς τοῦ Τ.Ε.Β.Ε. ὅστις θὰ ὑποβληθῇ πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸν ὑφυπουργὸν Ἐργασίας. Μετὰ τὴν ἔγκρισιν αὐτοῦ, θὰ γίνῃ ὁ διορισμὸς τῶν ἐποπτῶν καὶ ἐλεγκτῶν τοῦ Ταμείου, οἵτινες καὶ θὰ ἐπιληφθοῦν τοῦ ἐλέγχου τῆς κανονικῆς καταβολῆς τῶν συνδρομῶν τῶν ἀπογραφέντων εἰς τὸ Τ.Ε.Β.Ε. ἐπαγγελματιῶν καὶ βιοτεχνῶν.

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΥΠΟΚΕΛΕΥΣΤΩΝ ΤΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ

Διὰ Βασ. Διατάγματος προκληθέντος ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν προάγονται εἰς ὑποκελευστὰς β' οἱ κάτωθι δίοποι πρὸς πλήρωσιν κενῶν θέσεων καὶ τάσσονται ὀδτοι εἰς τὰ μόνιμα στελέχη τοῦ Β. Ν. Ἀρμενισταί: Β. Μπόγρης, Κ. Παπουτσῆς καὶ Σ. Καλαμάκης. Πυροβοληταί: Κ. Γιαννακόπουλος, Φ. Φιλιππόπουλος, Π. Ζαβιτσιάνος, Π. Ζοβόλης, Θ. Βῆχος, Δ. Πέππας, Β. Εὐσταθίου καὶ Α. Καλᾶς. Τορπιλληταί: Π. Σκλάβος, Κ. Χαλαμπαλῆς καὶ Ν. Ζαχαρόπουλος. Σημαιτωρὸς Α. Γεωργαλῆς. Ἠλεκτρισταί: Σ. Δομβρογιάννης, Γ. Λύκισσας, Κ. Ἀντωνᾶκος καὶ Α. Ἀναστασόπουλος. Νοσοκόμος Χ. Νάκος.

Η ΑΓΓΛΟΪΤΑΛΙΚΗ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΙΣ ΘΑ ΒΡΑΔΥΝΗ ΛΟΓΩ ΤΩΝ ΠΡΟΚΥΠΤΟΥΣΩΝ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΣ ΔΥΣΧΕΡΕΙΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 12. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Αἱ κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας κυκλοφορήσασαι ὑπεραισιόδοξοι φῆμαι περὶ προσεχεστάτης ἀγγλοϊταλικῆς συνεννοήσεως καὶ γενικῶς μεταβολῆς τῆς ἰταλικῆς πολιτικῆς, ἔδωσαν ἀφορμὴν εἰς διάφορα σχόλια. Ὁ γνωστὸς Γάλλος ἀρθρογράφος Περτινάξ, ἐκ τῶν ἐκφραζόντων ἐγκυρότερον τὰς ἀντιλήψεις τῆς γαλλικῆς διπλωματίας, ἐξετάζει ἐξ ἀφορμῆς τῶν φημῶν αὐτῶν, ὁλόκληρον τὸ μεσογειακὸν πρόβλημα, ὡς ἐτέθη μετὰ τὰ τελευταῖα ναυτικὰ ἐπεισόδια.

«Αἱ δηλώσεις τοῦ κ. Ἤντεν — γράφει — φέρουν τὴν σφραγῖδα σοβαρῶν ἀποφάσεων, ληφθεισῶν ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως. Πᾶν ὑποβρύχιον, εὑρισκόμενον ἐν καταδύσει ἐξω τῶν χωρικῶν ὑδάτων, θὰ βυθίζεται, ἀκόμη καὶ ἀν δὲν ἔχῃ ἐπιθετικὰς διαθέσεις. Θὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ αὐτὸ καὶ διὰ τὰ ἀεροπλάνα; Ἐν Παρισίοις καὶ Λονδίνῳ, (διότι αἱ δύο κυβερνήσεις εὑρίσκονται ἐν στενῇ ἐπαφῇ) μελετᾶται ἀκόμη τὸ ζήτημα. Οἱ λόγοι ὅμως τοῦ κ. Ἤντεν («ἡ ὑπομονή μας ἐξηντλήθη») ἀποδεικνύουν ὅτι εἰς τὸ ἑξῆς πᾶσα νέα ἐπίθεσις θὰ προκαλέσῃ ἀντίποινα.

Ἡ Ἰταλία, συνεχίζει, ἀπεδέχθη τὴν 6ην Φεβρουαρίου τὰς ἀποφάσεις τῶν δύο Δυτικῶν Δυνάμεων, ὡς ἀνήγγειλαν αἱ «Διπλωματικαὶ Πληροφορίαι», ἡμιεπίσημον ὄργανον τῆς κυβερνήσεως τῆς Ρώμης. Ἡ προσχώρησις τῆς Ἰταλικῆς κυβερνήσεως δὲν ἔχει μεγάλην πρακτικὴν σημασίαν, διότι ἡ ἀνατεθειμένη εἰς τὸν ἰταλικὸν στόλον ζώνη εὑρίσκεται πολὺ μακρὰν τῶν ἰσπανικῶν ἀκτῶν.

Ἤδη πρόκειται νὰ γνωσθῇ ἂν ἡ κυβέρνησις τῆς Ρώμης θὰ παραιτηθῇ τῆς ἀποστολῆς νέων στρατευμάτων εἰς ἐνίσχυσιν τῶν μαχομένων ἤδη ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ στρατηγοῦ Φράνκο. Μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν κυβερνητικῶν κατάληψιν τοῦ Τερουέλ, διετυπώθησαν ὑπόνοιαι ὅτι νέαι ἰταλικαὶ δυνάμεις ἀπεβιβάσθησαν εἰς τοὺς ἐθνικιστικοὺς λιμένας, ὁ κ. Ἤντεν ὅμως ἐβεβαίωσε τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων, ὅτι οὐδεμία πληροφορία ἐνισχύει τὰς ὑπονοίας αὐτάς. Καὶ κατὰ τὴν μετὰ τοῦ κ. Γκράντι συνάντησίν του, ὁ Ἰταλὸς πρεσβευτὴς παρέσχε καθησυχαστικὰς διαβεβαιώσεις. Κατὰ τὰς ἀγγλογαλλικὰς συνομιλίας τῶν τελευταίων ἡμερῶν τοῦ παρελθόντος Νοεμβρίου, ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν της νὰ συνεννοηθῇ μὲ τὴν Ἰταλίαν, ἂν αὕτη ἐδείκνυε διάθεσιν πρὸς τοῦτο. Ἤδη τὸ Φόρειν Ὄφφις πιστεύει, ὅτι ἔφθασεν ἡ προσεγγίζει ἡ κατάλληλος στιγμή. Αἱ ἀγγλοϊταλικαὶ συνεννοήσεις θὰ στραφοῦν πέριξ τοῦ σεβασμοῦ τῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητος τῆς Ἰσπανίας, τῆς ἀνακλήσεως τῶν «ἐθελοντῶν», οἱ ὁποῖοι μάχονται εἰς τὴν Ἰβηρικὴν χερσόνησον, τῶν ἀποστολῶν στρατευμάτων εἰς τὴν Λιβύην, τῆς ἀσκουμένης κυρίως εἰς τὰς ἀραβικὰς χώρας προπαγάνδας ὑπὸ τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ τοῦ Μπάρι καὶ τῆς ντὲ γιοῦρε ἀναγνωρίσεως τῆς ἰταλικῆς κυριαρχίας ἐν Αἰθιοπίᾳ.

Τὴν προηγουμένην ἑβδομάδα ἡ προσοχὴ τοῦ Λονδίνου εἶχε στραφῇ πρὸς τὸ Βερολῖνον καὶ ὁ ἐκεῖ Ἄγγλος πρεσβευτὴς σὲρ Νέβιλ Χένταρσον ἔλαβεν ἐντολὴν νὰ ἐξακριβώσῃ κατὰ πόσον θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ συνεχισθοῦν αἱ γενόμεναι ὑπὸ τοῦ λόρδου Χάλιφαξ συνομιλίαι.

Γενικῶς ἐνταῦθα ἐπικρατεῖ ἡ ἐντύπωσις, ὅτι αἱ πρῶται πληροφορίαι περὶ ἀγγλοϊταλικῆς συνεννοήσεως ὑπῆρξαν περισσότερον τοῦ δέοντος αἰσιόδοξοι. Τὰ ἰταλικὰ ἐπίσης σχόλια τῶν τελευταίων ἡμερῶν δὲν φαίνονται ἐνισχύοντα τὴν αἰσιοδοξίαν αὐτήν.

Η ΓΑΛΛΙΑ ΘΑ ΕΟΡΤΑΣΗ ΤΗΝ ΓΕΝΝΗΣΙΝ ΤΟΥ «ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΗΛΙΟΥ»

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Φεβρουάριος. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς προσεχοῦς τριακοσιετηρίδος ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας Λουδοβίκου ΙΔ', τοῦ ἀποκαλουμένου «βασιλέως ἡλίου», ἡ ὁποία συμπίπτει τὴν 5ην Σεπτεμβρίου, θὰ ὀργανωθῇ ἐν Παρισίοις σειρὰ ἑορτῶν. Εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Τροκαντερό, τῶν Βερσαλλιῶν καὶ τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ θὰ συγκεντρωθοῦν ἔργα τέχνης καὶ ἄλλα κειμήλια τῆς περιόδου τῆς βασιλείας τοῦ Λουδοβίκου ΙΔ', θὰ γίνουν δὲ καὶ ἑορταὶ μὲ ἱστορικὰς ἀναπαραστάσεις, εἰς τὰς ὁποίας θὰ δοθῇ ἐξαιρετικὴ λαμπρότης.

Προσεχῶς ἡ Βουλὴ θὰ συζητήσῃ τὰς δαπάνας, αἱ ὁποῖαι θὰ ἀπαιτηθοῦν, θὰ καταβληθῇ δὲ προσπάθεια ὥστε αἱ ἑορταὶ ν' ἀποτελέσουν τουριστικὸν γεγονὸς διεθνοῦς σημασίας.

ΤΑ ΚΕΡΔΗ ΤΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ ΚΡΟΥΠ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 12. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Ὁ ἐκδοθεὶς ἰσολογισμὸς τῶν ἐργοστασίων Κρούπ, τῶν μεγαλυτέρων ἐργοστασίων πολεμικῶν εἰδῶν τῆς Γερμανίας, βεβαιώνει ὅτι αἱ εἰσπράξεις κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἀνῆλθον εἰς 575.234.000 μάρκα (περὶ τὰ 23 δισεκατομμύρια δραχμῶν) ἔναντι 389.174.000 μάρκων τοῦ τελευταίου ἔτους πρὸ τῆς ἀνόδου τοῦ κ. Χίτλερ εἰς τὴν ἐξουσίαν. Τὰ κέρδη τῆς Ἑταιρείας ἀνῆλθον εἰς 16.226.000 μάρκα, ἔναντι 14.395.000 τοῦ προηγουμένου ἔτους.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐργατῶν ἔφθασε τὰς 108.765 τὸ 1937 ἔναντι 98.341 τοῦ 1936 καὶ 46.107 τοῦ 1932. Οὕτως ἀπὸ τῆς ἀνόδου τοῦ ἐθνικοσοσιαλισμοῦ εἰς τὴν ἐξουσίαν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐργατῶν τοῦ Κρούπ ηὐξήθη κατὰ 62.000.

Χαρακτηριστικὸν τῶν κερδῶν τῆς μεγάλης γερμανικῆς αὐτῆς βιομηχανίας εἶνε τὸ γεγονός, ὅτι εἴκοσι πέντε ἑκατομμύρια μάρκων — περὶ τὸ ἓν δισεκατομμύριον δραχμῶν— ἐτοποθετήθησαν εἰς ἄλλας ἐπιχειρήσεις, ἢ διεύθυνσις δὲ τῆς Ἑταιρείας ἀπεφάσισε τὴν ἵδρυσιν ἐργοστασίου διὰ τὴν κατασκευὴν συνθετικῆς βενζίνης ἐξ ἄνθρακος.

Αἱ ἐξαγωγαὶ ηὐξήθησαν κατὰ 20% κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος, κυριώτεροι δὲ πελάται τῶν ἐργοστασίων ὑπῆρξαν ἡ Ἀργεντινή, αἱ Βρεταννικαὶ Ἰνδίαι, ἡ Ἰταλία, ἡ Ἐλβετία, ἡ Τουρκία, ἡ Κίνα καὶ ἡ Νότιος Ἀφρική. Ἡ διεύθυνσις ὅμως ἐν τῇ ἐκθέσει της παραπονεῖται ὅτι αἱ ἐξαγωγαὶ ἀπέφερον ζημίαν, διότι αἱ διεθνεῖς τιμαὶ εἶνε κατώτεραι τοῦ ἐσωτερικοῦ κόστους παραγωγῆς.

ΔΙΑΓΡΑΦΗ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΕΚ ΤΗΣ ΕΦΕΔΡΕΙΑΣ

Διὰ Β. Διατάγματος διαγράφονται ἐκ τῶν στελεχῶν τῆς ἐφεδρείας οἱ κάτωθι ἔφεδροι ἀξιωματικοί, οἱ καταληφθέντες ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας:

Ἰατροί: Χ. Γρηγορίου, Κ. Γρηγορόπουλος, Γ. Γαρτζούνης, Γ. Μαραγκός, Ν. Ἀλευράς, Περ. Γιαννουλᾶτος, Ἀλκ. Μπαλτᾶς, Δ. Δέτσικας, Μ. Πετρόπουλος.

Ὑπολοχαγοὶ διαχειρίσεως: Ν. Ντίνος, Ξ. Παπαγεωργίου, Ἠλ. Κλιάφας, Δ. Ντσόπουλος, Ν. Δόρτας καὶ Σπ. Παππᾶς.

Ὑπίατροι: Ε. Ντουζένης ἢ Δημητρίου, Δ. Γραμματικάκης, Γ. Τζιρίδης, Ἰ. Χατζηνικολάου, Β. Δάκος, Χρ. Σοφρᾶς, Ἀθ. Νάσος, Στ. Τζιμοῦρος, Π. Βακατάσης, Δ. Ἀναγνώστου.

Ὑποφαρμακοποιοί: Γ. Παπαφλίππου, Χρ. Στάμου καὶ Ἀχ. Τζιρίδης.

Ὑπολοχαγοὶ πεζικοῦ: Γ. Δερμιτζάνης, Σπ. Γεωργίου, Ἄγ. Κόκορης, ὑπίλαρχος Γ. Γραβάνης, ὑπολοχ. μηχανικοῦ Στ. Σταυρακάκης, ὑπίατρος Π. Ζωΐδης, ὑπολ. ἀρχιτεχνίτης Π. Καφετζηδάκης, ὑπολ. μεταγωγικοῦ Ε. Κογεβίνας, ὑπολ. διαχειρίσεως Σπ. Κούλας, Σπ. Βλάχος, Δ. Θεριανός, Θ. Ζέρβας, ἀνθυπολ. στρατ. δικαιοσύνης Δ. Γραμματικός.

Ἀνθυπολοχαγοὶ πεζικοῦ Θ. Ἀκριβός, Ἀθ. Μωραΐτης, Ἠλ. Κουφουδάκης, Γ. Λιόντας, Κ. Βοζικιάδης, Ἀν. Μυλωνᾶς, Ἀν. Μαυρίδης Γ. Ποῖλας ἢ Τσάκωνας.

Ἀνθυπίατροι: Γ. Γραμμένος, Δ. Ἰατροῦ, Σ. Ματαλόν.

Ἀνθυποφαρμακοποιοί: Β. Παπίτσας, Μ. Μοτχίδης, ἀνθυπολ. πυροβολ. Ἰ. Γιαννακάρας καὶ ἀνθυπολ. μηχανικοῦ Γ. Καραγεωργόπουλος.

Ἀνθυπολοχαγοὶ διαχειρίσεως: Κ. Οἰκονομίδης, Θ. Βαλαούρης, Ε. Μπουντώνας, Ε. Συνάδης, Ἰ. Σαμαρᾶς, Γ. Πέντζος, Ἀλ. Κράλης, Ε. Πάκης, Γ. Νώτας, Ἰ. Φτίκας, Μ. Χατζηγιαννάκης, Π. Λεβῆς, Γ. Κορνέτης, ἀνθυπολ. πεζ. Δ. Καραδήμας.

ΠΟΙΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΘΑ ΕΧΟΥΝ ΟΙ ΜΕΤΟΧΟΙ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Κατὰ πληροφορίας τῆς στατιστικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ἱδρύματος τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, ἔχουν ἤδη ἐγγραφῇ εἰς τὸ Ἵδρυμα, ἄνω τῶν 120.000 ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων, εἰσεπράχθησαν δὲ κατὰ τὸν πρῶτον μῆνα περὶ τὰ 10—12 ἑκατομμύρια δραχμῶν. Ὑπολογίζεται ὅμως ὅτι αἱ ἐτήσιαι πρόσοδοι τοῦ Ἱδρύματος θὰ ὑπερβοῦν τὰ 300 ἑκατομμύρια. Ἐκ τῶν ἐσόδων τούτων τὰ 10% θὰ καλύπτουν τὰ γενικὰ ἔξοδα, τὰ 47% τὴν περίθαλψιν ἀσθενῶν καὶ τὰ ὑπόλοιπα 43% θὰ κεφαλαιοποιηθοῦν διὰ τὴν χορήγησιν συντάξεων.

Πᾶς ἠσφαλισμένος θὰ λαμβάνῃ ἀνάλογον σύνταξιν, ἀφοῦ πραγματοποιήσῃ ὡρισμένα ἡμερομίσθια καὶ συμπληρώσῃ τὸ 65ον ἔτος τῆς ἡλικίας του. Ἐκτὸς τῆς συντάξεως, ἣν λαμβάνει ὁ ἠσφαλισμένος εἰς τὰς Κοινωνικὰς Ἀσφαλίσεις δικαιοῦται καὶ ἰατρικῆς περιθάλψεως, φαρμάκων κλπ. εἰς περίπτωσιν ἀσθενείας αὐτοῦ ἢ μέλους τῆς οἰκογενείας του ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ ἡ ἀσθένεια